

Henning Rasmussen (S):

Det har været vigtigt for udvalget at få fastslået, at der med vedtagelsen af denne lov ikke lægges hindringer i vejen for, at der fortsat overføres opgaver fra sygehusvæsenet til speciallægepraksis. Og det har været vigtigt for os at få fastslået, at der fortsat frit kan forhandles om at ændre på ydelsessystemet, så det tilpasses den udvikling, der heldigvis ustandselig sker, når det drejer sig om sygdomsbehandling her i landet.

Når det er vigtigt for os, er det, fordi der er nogle, der har forsøgt på at fortælle befolkningen, at dette her var en forhindring for, at der fortsat kunne ske en videre udvikling i fornuftig retning, når det drejer sig om behandlingen i privat speciallægepraksis. Det mener vi ikke er en rigtig påstand.

Dernæst vil jeg gerne sige, at Socialdemokratiets formål med at presse stærkt på over for regeringen for at få konflikten standset har været at sikre, at syge mennesker kan komme til behandling hos de privatpraktiserende speciallæger over hele landet uden at skulle have penge med. Det blev, som det er sagt adskillige gange, gang på gang afvist af regeringen.

Så skete der heldigvis for to dage siden et skift i den opfattelse. Man kan jo så altid diskutere, om vores antagelse af årsagen til skiftet er korrekt, nemlig den antagelse, at det hænger sammen med, at det var besluttet, at der skulle udskrives et folketingsvalg, og regeringen kunne næsten ikke leve med at skulle sige nej til at standse en konflikt, der berørte så mange, mange mennesker, som speciallægekonflikten berørte.

Det er vores opfattelse, men det skal ikke forhindre, at vi er glade for, at der er enighed i Folketinget om at få den ulyksalige konflikt bragt til ophør.

Karen Højte Jensen (KF):

Vi er tilfredse med, at speciallægekonflikten nu bringes til ophør. Det er vi først og fremmest, fordi borgerne under konflikten har måttet præstere en egenbetaling, og da vi så så, hvad provinslægerne var i gang med, var der helt god grund til at gribe ind.

Til SFs helt urimelige påstand om, at regeringen ønsker brugerbetaling på sundhedsområdet, skal jeg kort sige – forhåbentlig også, så SF forstår det – at vores holdning

er, at vi ikke ønsker brugerbetaling på sundhedsområdet.

I øvrigt lægger vi vægt på, at loven ikke vil forhindre, at opgaver fortsat kan føres fra sygehusvæsenet og ud til speciallægepraksis. Udviklingen på sundhedsområdet låses altså ikke fast, og den nytænkning, der er i gang, kan således fortsætte. Der er også mulighed for, at overenskomstparterne kan forhandle om indpasning af nye ydelser og moderniseringer af ydelsesstrukturen i speciallægepraksis, og det må vi nok sige at der er behov for.

Agerschou (SF):

Som SF har udtalt i betænkningen, kan vi støtte lovforslaget, selv om det efter vores opfattelse ikke løser de grundlæggende problemer i sygesikringssystemet.

Som systemet er indrettet i dag, svarer det til, at folketsmedlemmer fik forskellige former for honorar, alt efter hvor mange gange den enkelte trykkede på knappen i folketingsalen, stillede spørgsmål til ministre, udsendte pressemeddelelser osv. Enhver kan forestille sig, hvilket økonomisk kaos det ville ende i for slet ikke at tale om de efterfølgende problemer med at fastsætte en realvækstramme for folketingsmedlemmers samlede indtjening.

Det er ikke desto mindre det system, der er accepteret for bl.a. speciallægerne. Efter vores opfattelse kan problemerne kun løses ved, at speciallæger og andre private erhvervsdrivende inden for sundhedsområdet bliver offentligt ansatte under en eller anden form.

Regeringen har vist en udpræget mangel på interesse i at løse konflikten, efter vores opfattelse fordi man så en mulighed for at liste brugerbetaling ind ad bagdøren. Hvis det modsatte var tilfældet, kunne regeringen for længe siden være kommet med det lovforslag, vi blev præsenteret for for et par dage siden. Ved lovforslagets vedtagelse bliver regeringen i hvert fald foreløbig forhindret i at bruge denne metode til at indføre brugerbetaling på sundhedsområdet.

Efter vores opfattelse er det fint, at konflikten nu bliver standset, men vi forudser, at hvis systemet, der er helt uholdbart, ikke bliver lavet grundlæggende om, så kan vi foretage denne form for indgreb med jævne mellemrum i fremtiden.